

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

În continuarea activităților recreative organizate săptămânal în mod gratuit pentru tinerii interesați, Parohia noastră a organizat **joi, 6 august a.c.**, un deosebit pelerinaj pe bicicletă până la **Mănăstirea Vlădiceni din Iași**.

Totodată lansăm invitația doritorilor de călătorie cu bicicleta să participe **duminică, 16 august a.c.**, la un alt pelerinaj ce va porni din curtea Bisericii Toma Cozma la **ora 15.00 către Mănăstirea Bucium din Iași**.

Ca și în cazul acțiunilor anterioare, prin sprijinul firmei Bioma Agro Ecology Co – cu o vastă experiență în domeniul cercetării și producției ecologice - vor fi puse gratuit mai multe biciclete la dispoziția tinerilor care vor dori să participe **Biserica Toma Cozma din Iași este deschisă pentru colaborări ziditoare și pentru propuneri**

novatoare, lansând invitație către toți cei interesați.
Vă rugăm confirmați participarea la Secretarul de redacție al revistei parohiale „Credința și fapta”, tel. 0741 706 602 (Orange), 0761 621 994 (Cosmote).
Id messenger/mail/skype: redactor_sef@yahoo.com.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**
Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.
Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei “Toma Cozma”

**Sâmbătă, 15 august:
Adormirea Maicii Domnului**

Duminica a noua după Rusalii

Programul slujbelor religioase în această săptămână

Grafică realizată de Maria Gheorghiiță

**Evangelia duminicii
Matei XIV, 22-34**

(Umblarea pe mare; potolirea furtunii)

22. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.
23. Iar dând drumul mulțimilor, s-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo.
24. Iar corabia era la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva.
25. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare.
26. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat.
27. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!
28. Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă.
29. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus.
30. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă!
31. Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoi?
32. Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul.

◆ În fiecare zi din perioada Postului Adormirii Maicii Domnului — care a început vineri, 31 iulie, săvârșim, începând cu ora 19.00, **Slujba Paraclisului Maicii Domnului**, pentru a înmulți astfel foloasele rugăciunii, postului și faptelor bune.

Indemnăm pe cât mai mulți dintre creștinii noștri și apelăm mai cu seamă la tineri să participe la această rânduială de rugăciune foarte folositoare pentru zidirea noastră sufletească, dar și pentru o mai cuprinzătoare înțelegere a vieții personale și a sporirii noastre duhovnicești și a împlinirii noastre în cadrul social și familial. Dorim să întâmpinăm sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului cu o frumoasă agonisită de rugăciune, dar și de fapte bune.

◆ Ca în fiecare an, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, hram al multor biserici și mănăstiri din Moldova, prilejuieste o manifestare religioasă deosebită la **Biserica din cartierul Galata**: procesiunea cu Sfântul Epitaf pe străzile adiacente, în cadrul căreia participă un mare număr de preoți și credincioși din cele două protopopiate ieșene.

Procesiunea va fi precedată de slujba vecerniei și de intonarea cântărilor Prohodului Maicii Domnului, **vineri, 14 august, începând cu ora 17.00.**

Vă adresăm invitația de a participa alături de Părintele Paroh al bisericii noastre la această procesiune închinată Maicii Domnului. **În această zi de vineri, 14 august, nu se mai săvârșește Taina Sf. Maslu.**

◆ **Sâmbătă, 15 august, de Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului** vom oficia, începând cu ora 8.00, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, precum și cuvenita pomenire pentru răposați.

Programul pentru Spovedit și Împărtășit în timpul Postului Adormirii Maicii Domnului:

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII

◆ **Luni-joi, după Paraclisul Maicii Domnului care începe la ora 19.00.**

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

◆ **Astăzi, duminică, 9 august**, în cadrul Sfintei Liturghii care va începe la ora 10.00

◆ **Sâmbătă, 15 august**, de Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, în cadrul Sfintei Liturghii care va începe la ora 10.00

INVITAȚIE LA PELERINAJ PE BICICLEȚĂ — Detalii în ultima pagină

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminică dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

URMĂTOARA ȘEDINȚĂ SE VA DESFAȘURA VINERI 14. 08.2009 LA ORA 17.00

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl organizăm duminică, la ora 15.00.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

**Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!**

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:

**Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912**

MAICA DOMNULUI ȘI SFÂNTA TRADIȚIE ORTODOXĂ

Cel care citește Sfânta Scriptură și încearcă să confrunte adevărurile de credință, referințele evanghelice, cu aplicarea lor practică în viața Bisericii, va constata cu surprindere că, spre deosebire de sărbătorile închinare Mântuitorului Iisus Hristos, care își au temei și corespondent biblic, sărbătorile Maicii Domnului nu își găsesc parcă rădăcina în Sfânta Scriptură. Ele au însă rădăcină puternică în Sfânta Tradiție. Precum știm, noi creștinii avem două izvoare ale Revelației Dumnezeiești, două surse din care ne alimentăm duhovnicește trăirea noastră religioasă: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Nu putem interpreta Sfânta Scriptură decât în Duhul Sfintei Tradiții și nu putem trăi Sfânta Tradiție decât numai fundamentat pe Sfânta Scriptură. Așadar, cele două izvoare se întrepătrund, încât nu putem spune cât este Scriptură și cât este Tradiție în viața noastră religioasă. Iar aceasta întrucât, în general, cărțile Sfintei Scripturi și mai cu seamă cărțile Noului Testament, ele însele fac parte din Sfânta Tradiție. Precum știm, Hristos nu a scris nimic, nu ne-a lăsat nici o scrisoare, nici un tratat, nici o carte pe care să o putem consulta. Ci El a vestit ucenicilor prin viu grai, subliniind prin aceasta importanța cuvântului în înțelegerea adevărurilor. A dorit să sugereze prin acest mod de transmitere pe cale orală a învățaturii Sale importanța trăirii interioare, ca temelie pentru ceea ce „emitem” prin cuvinte. Spunea El: *Omul este ca și pomul. Orice pom bun face roade bune, pomul cel rău face roade rele. Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune* (Matei 7, 17-18). Arăta prin aceasta Mântuitorul Iisus Hristos că între ceea ce suntem noi în esența noastră și ceea ce exprimăm în lume este o strânsă legătură. *Omul cel bun - spune în altă parte Mântuitorul - din vistieria cea bună a inimii sale, scoate cele bune, pe când omul rău, din vistieria cea rea a inimii lui, scoate cele rele. Căci din prisosul inimii grăiește gura lui.* (Luca 6, 45)

Iată pentru care motiv, noi acordăm importanță deosebită Sfintei Tradiții și informațiilor care ne vin din Sfânta Tradiție. Pentru că, aprofundând informațiile istorice, practic, Sfânta Tradiție, chiar în ea însăși, include și Sfânta Scriptură. Precum se știe, cea dintâi carte scrisă despre Hristos, Evanghelia de la Matei, a fost scrisă abia în anul 44, adică la 11 ani după Înălțarea Domnului, ceea ce înseamnă că în tot acest timp adevărurile sfinte primite de la Hristos s-au transmis prin viu grai, pe calea Sfintei Tradiții. Astfel, am putea spune că Evangheliile vin să completeze predica apostolică în

care persoana persoana propovăduitorului și atitudinea acestuia au avut un rol important. Evangheliile sunt „amintirile” de suflet ale celor apropiați ai Mântuitorului Iisus Hristos, sunt *prețioasele amintiri* care n-au cuprins doar adevărul revelat prin cuvintele lui Hristos, ci ele au exprimat și trăirea acestui adevăr, trăirea în duhul acestui adevăr a celor care au scris Evanghelia: *„Ceea ce am văzut, ceea ce am auzit - zicea Sfântul Ioan Evanghelistul - aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi.”* (I Ioan 1, 3).

Așadar, pe trăirea credinței se întemeiază Sfânta Tradiție. De aceea, noi creștinii acordăm o atenție deosebită Sfintei Tradiții, informațiilor care vin pe căile nescrise ale sufletului, pentru că în Sfânta Tradiție, împreună cu adevărul de credință este și trăirea acestuia. Astfel încât, pentru noi creștinii ortodocși de astăzi, Sfânta Tradiție reprezintă experiența de viață creștină a Bisericii lui Hristos. Am ținut să subliniez acestea pentru că ne confruntăm cu două tendințe foarte puternice de a ne ruina credința noastră puternic sprijinită pe Sfânta Tradiție. Una este pornită mai demult din partea neoprotestanților sectari, care, neavând Tradiție o neagă. Au început a nega orice altă informație în afara celor scrise de Scriptură și astfel, nu sunt pe calea Adevărului, sunt chiar foarte departe de Adevăr. Ei înșiși au ajuns să recunoască aceasta, că doar prin Scriptură nu poți ajunge la înțelegere, pentru că chiar în Scriptură este scris: *Litera ucide, duhul face viu* (II Corinteni 3, 6) Cel de-al doilea curent este de dată mai recentă și lucrează cu foarte multă abilitate, de data aceasta nu pentru a anula, a nesocoti Sfânta Tradiție, ci pentru a o discredita. Iar aceasta, prin unele programe de informare și emisiuni televizate, sau articole așa-zis „științifice”, care arată că la rădăcina unor mărturisiri de credință ar fi interese materiale, politice, sociale sau de orice altă natură.

Tuturor celor care discreditează Tradiția, noi creștinii ortodocși, trebuie să le punem în față întotdeauna Icoana cu Maica Domnului. Chipul Maicii Domnului pentru noi este deopotrivă imaginea Bisericii, dar și a Sfintei Tradiții. De aici, importanța pe care o acordăm noi cultului Maicii Domnului. De altfel, toate Bisericile creștine istorice, a căror doctrină este fundamentată pe Sfânta Tradiție, au acordat o atenție aparte cultului Maicii Domnului, subliniindu-se prin aceasta importanța Maicii Domnului în actul mântuirii obiective, dar mai ales personale, subiective.

Pr. Mihai Mărgineanu

Minunile Sfintei Icoane a Maicii Domnului “Prodromița” (V)

de Arhim. Antipa Dinescu
(continuare din numărul trecut)

„După plecarea Sfintei Icoane din Iași, a urmat-o preaslăvită minune, de mare mirare în acel ținut.

Un evreu cu soția și copiii ținea un han la drum; acel evreu, ducându-se după negoțul său, a lăsat în han pe soția sa cu copiii și o slugă. S-a întâmplat însă și a murit evreul acolo unde s-a dus, și un alt prieten al lui, asemenea evreu, îngropându-l, a luat marfa și banii rămași, aducându-le evreiceii, soției mortului, spunându-i de întâmplarea morții bărbatului ei. Iar după ce s-a dus acel evreu străin, vrăjmașul a pus în mintea slugii ca să omoare pe evreică și, luându-i averea, să se ducă de acolo. Deci pândind-o noapte când evreica era singură numai cu copiii, a intrat la dânsa pe când dormea și a început a o amenința că o va omorî de nu-i va da banii pe care-i are; ea, văzând primejdia, și după toate rugămintele nefolosind nimica, a scos tot ce avea și i-a dat, numai să-și scape viața. Luând sluga aceea banii și lucrurile date, a intrat în altă grijă, socotind că evreica are să spună oricui va veni în han, și va fi vădit. Deci, ca să fie fără de grijă, a socotit în gândul său să o spânzure; și, gătind acela spânzurătoarea, evreica se ruga către dânsul ca să o lase cu viață; el însă își căuta de planul său. Între acestea și-a adus aminte evreica de această Sfântă Icoană și de minunile ei, precum auzise de pe la trecători, fiindcă străbătuse această veste pretutindeni, și la acea nevoie a început cu lacrimi a se ruga ca o creștină, zicând: „Maica Domnului, dacă Chipul Tău cu adevărat s-a zugrăvit cu dumnezeiască minune, precum am auzit, și tu ești adevărată Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă de această primejdie, și atunci voi crede și mă voi boteza cu toată casa mea!”. Acestea și alte mai multe zicându-le femeia, cu mare plângere, sluga s-a apropiat de ea, gata să-i pună lațul de gât, dar, socotind el că este prea sus și nu o va putea ridica, l-a lăsat puțin mai jos și apoi, suindu-se pe scaun, a pus lațul în gâtul său, să vadă de este potrivit; și, cu slobozirea lui Dumnezeu, a călcat strâmb pe scaun și îndată a sărit [scaunul] de sub picioarele lui, rămânând singur spânzurat. Văzând evreica această minune, a rămas încremenită de frică și, socotind minunea, a crezut cu toată casa ei și s-a botezat după cum făgăduise.

La plecarea Părinților Nifon și Nectarie din Galați cu Sfânta Icoană, aproape de pornire fiind, s-a făcut chipul Sfintei Icoane „ca ghermesit”, adică valuri de-a curmezișul obrazului, ca asudată; apoi, intrând într-un vapor austriac, „Loid”, se mirau toți cei de acolo de chipul cel minunat al Maicii Domnului, nu numai pasagerii creștini ortodocși, dar și matrozii, cinstindu-l și închinându-i-se.

Ajungând Părinții cu Sfânta Icoană în Sfântul Munte, la schela Monastirii românești, au trimis veste sus, la Monastire, ca să se pogoare preoții îmbrăcați în sfințele veșminte, cu cântări și tămâieri, spre întâmpinarea Sfintei Icoane; și așa, ducând-o cu mare pompă în sunetul clopotelor, au așezat-o în Sfânta Biserică Catedrală, unde se vede până azi și toți câți intră i se închină cu multă evlavie și o sărută. După aceasta, cu sfatul de obște, s-a făcut rânduială și s-a întocmit slujbă, ca să i se facă pomenire în fiecare an cu multă pompă și milostenii, la toți câți se vor aduna din toate părțile.

Se afla pe atunci în Monastire un monah topit de boală, cu numele Inochentie, care numai prin suflare se cunoștea că este viu, de trei săptămâni nemâncat, și nu mai putea vorbi nicidecum. Dar cum a intrat Sfânta Icoană în Monastire, ca dintr-un somn s-a trezit și a cunoscut că a venit Icoana Maicii Domnului, cu care împreună darul și îndurările sale. Deci a cerut ca să-l ducă în biserică și, închinându-se, acestea a grăit către Sfânta Icoană: „Maica lui Dumnezeu, de-mi este de folos să mai trăiesc, însănătoșește-mă, căci cred că poți, iar de nu, fie voia ta; cum voiești, Stăpâna mea, și cum cunoști, așa fă cu mine!”. Acestea zicându-le, s-a întors la chilia sa, vesel și plin de duhovnicească bucurie; însă nu a spus nimic, ci îndată a cerut cămașă curată, ca să se schimbe, apoi a cerut să se îmbrace în toată rânduiala monahicească, că era schimnic, și să se împărțeașcă cu preacuratele Taine. După aceea, trecând ca un ceas de când se închinase la Sfânta Icoană, și-a dat duhul și s-a dus să stea înaintea înfricoșatului Judecător, având drept protectoare pe însăși Mama lui Hristos Dumnezeu, spre a-și mijloci fericirea veșnicei Împărății Cerești.

Un alt monah din Monastire, anume Serghie, crezându-și minții sale și bizuindu-se în sineși, a ieșit din Monastire, nespunând nimănui, și a intrat într-o peșteră pustie, cu socoteală ca să se apuce de o nevoință călugărească mai mare. Odată, rugându-se el după obicei, s-a pogorât deasupra capului său un luceafăr; și sta așa în vederea ochilor lui, însă el își făcea canonul său, încurajându-se; apoi acel luceafăr atât de tare a trâsnit încât monahul, plin de spaimă, a căzut la pământ ca un mort; și tocmai după trei zile s-a deșteptat, însă surd cu desăvârșire și de tot slăbit; și cum a putut, a venit la Monastire și a mărturisit întâmplarea ispitei drăcești, dar nu auzea nicidecum, ci numai prin scrisoare se înțelegea cu ceilalți. Văzându-l părinții și făcându-li-se milă de el, l-au dus în biserică, la Sfânta Icoană a Maicii Domnului, și înălțând cu dinadinsul rugăciuni de umilință pentru el, l-a vindecat Maica lui Dumnezeu, redându-i auzul ca și dintâi.

Altădată, [pe] un meșter dintre cei ce lucrau în Monastire, după neîncercate judecățile lui Dumnezeu, l-a apucat un duh necurat, care foarte rău îl muncea; și aducându-l frații dinaintea Sfintei Icoane, citindu-i Acatistul și Paraclisul, grabnic s-a izbăvit omul de acea bântuială drăcească.”